

principielle Stilling til Eksamenskolen Underskoler? — Man taler om at give disse Skoler Understøttelser som til Friskoler. Der er allerede Underskoler til Gymnasieskoler, som har valgt den Udvej at camouflere sig som Friskoler, og som kommer og kræver Understøttelser som Friskoler. Jeg mener, det er forsvarligt at støtte den private Mellem- og Realskole, hvor den opfylder samfundsmæssige Krav; men camouflerede Skoler, der ikke er til for at være Mellem- og Realskoler, men for at være Underskoler for helt andre Skoler, dem er det utilbørligt at støtte som Mellem- og Realskoler.

Jeg modtager des værre adskillige Klager over den opløsende Indflydelse, som Mellem- og Realskolerne mange Steder over paa Folkeskolen; hvis jeg ikke husker galt, har Medlem af Landstinget, Frk. Marie Christensen ogsaa udtalt sig herom i den store Skolekommission. Den private Mellem- og Realskoles Mænd er adskillige Steder valgt ind i de kommunale Raad og over her Modstand mod den kommunale Skoles Udvikling, navnlig mod, at der gives udvidet Undervisning; der fremsættes ogsaa Klage til Ministeriet over, at Børn med Løfte om Friplads lokkes bort fra Kommuneskolen, uden at de har Evne til at deltage i en højere Undervisning. Jeg sammenligner med disse Klager det, som det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen udtalte i Fjor, dels at der var adskillige Børn fra Kommuneskoler med Friplads i de omtalte Mellem- og Realskoler, og dels, sagde han, at Børn kan jo gaa i Mellem- og Realskolen til deres Konfirmationsalder, hvis de ikke kan følge med mere. Jeg gør opmærksom paa, hvad det er for en elendig Undervisning, man derved planmæssig giver de Børn, der er mindre egnede til Læsning, idet man sætter dem i en Skole, hvorfra de gaar ud midt i Historien, midt i Geografien, fordi Undervisningsplanen ikke er anlagt paa at holde op med 14 Aars Alderen.

Der er ogsaa kommet officielle Klager fra en Førstelærer til os over, at den stedlige Mellem- og Realskole har optaget 3 Børn under 10 Aar i første Mellemskoleklasse. I Almenskoleloven hedder det, at de, der optages i første Mellemskoleklasse, maa ikke være under 11 Aar, men at det dog under særlige

Omstændighedertilstedes Rektor at gøre Undtagelser. Det ene af disse 3 Børn, en Dreng, havde faaet Løfte om Friplads, men saaledes, at han skulde gaa 2 Aar i Klassen; de andre 2 havde kun gaaet 3 Aar i Skole, den ene var meget langt tilbage, hun havde saaledes ikke gennemgaaet de 4 Regningsarter med ubenævnte Tal. Førstelæreren mener, at disse Piger er ganske uegnede til at deltage i højere Undervisning. Ved Undersøgelse af den paagældende Skole viste det sig, at af 19 Børn i første Mellemskoleklasse, var 8 under 11 Aar, og deraf var igen 3 under 10 Aar. Vi har senere i Ministeriet foretaget en Undersøgelse af de Lister over Fripladsbørn, der er indsendt til Ministeriet, og der viste det sig, at der søges Friplads til adskillige Børn under 10 Aar — disse Fripladser nægtes for øvrigt —, men at der ogsaa søges til en Række Børn mellem 10 og 11 Aar, ofte meget nær 10. Det er ikke noget meget hyggeligt Indblik, man her faar af Skolernes Kamp om Børn. En Skole faar af Staten Fripladser til en Trediedel af sine Elever i Overskolen, og den søger saa at sætte det samlede Tal op ved at optage Børn under den forudsatte Alder. Det er alt sammen Ting, der intet har at gøre med skolemæssige Interesser, det har ikke Børnenes Vel til Formaal, tværtimod, det er til Skade for Børnene, og det tjener kun privatøkonomiske Interesser. Jeg vil dog tilføje, at der er Skoler, som holder sig ganske fri for den Trafik.

Jeg skal nu gaa over til at behandle de mindre Spørgsmaal, der har været fremdraget under Finanslovbehandlingen. Det ærede Medlem Hr. Johan N. Laursen har rejst Spørgsmaalet om Fru Foldbergs Pension. Det er en Selvfølge, at Ministeriet føler sig bundet til et Løfte, der tidligere er givet; der skete ogsaa straks efter Professor Foldbergs Død den fornødne Henvendelse til Finansministeriet om en Tilslutning hertil, og Sagen er allerede under Vejs til Finansudvalget.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har omtalt to Institutioner under Undervisningsministeriet, og man kunde sige en tredje Maaske-Institution. Først angaaende det kongelige Teater. Det ærede Medlem mente, at Planerne til Ordningen af denne Institutions Forhold er lagt til Side. Det er de ingenlunde. Med Hønsyn